

క. చిరంజీవి గ్రామ రేడియో నాటక్యు - ఒక ఏర్పాత్మనీ

(A CRITICAL STUDY ON K. CHIRANJEEVI'S RADIO PLAYS)

పరిశోధన : పర్యవేక్షణ :
మనస్వరం దేవేందర్ అచార్య దేశవేలు రామబ్రహ్మం

పాఠ్య శ్రీరాములు
తెలుగు విష్ణవిద్యాలయానికి
ఎం.ఫిల్స., పట్టం కోసం సమర్పించిన
లఘుసిద్ధాంత వ్యాసం

సాహిత్య పీఠం
రాజమండ్రి ప్రాంగణం
జనవరి 1997

కాలయంత్రితః

ఏదిన్నాతనంలనే పోతయొవ్వచ్చి కూళ్లు
చూచ్చుబడి వెంటను, లీకలపడుకుండా విశ్వం త్రైవ్యంగా,
శృంగార్మున మళ్లీచ్చిరుండు జీవితాన్ని సాగిస్తు సైంటాఫ్స్‌గా
ఎదుగుతాడు. అధ్యాత్మమున ప్రయోగాలతు ఎన్న
కొత్త అంశాలను పెఱగులకి ఉన్నాడు. ఓయన

స్వప్తించన తిథ్యతయంత్రం 'కాలయంత్రం'.

కాలయంత్రం ద్వారా మృతమానం నుండి గతం లేకి,
భవిష్యత్తు లేకి ప్రయుచిం చేసి అప్పటి సీతిగతులను
ఉన్నామల్కి తిథ్యకానమచ్చు.

కుమార్, కృష్ణవేంజి ఇద్దులు కాబయే
భాష్య భద్రలు. ప్రేతములుగా స్ఫురి పెళ్ళి చెపుకొనుత్తారు
ఉత్సవపరులు. కుమార్ ఇతరమై సైంటిస్ట్ విశ్వం.
కుమార్, కృష్ణవేంజిల తెమ ఇంహానికి విశ్వంని
ఓష్టు నించేందుకు ఉండింటికి పోతాలు. ఉండి
యాంకరణం చూసి ఒలు ఓష్టుకూవొఱుండి కృష్ణవేంజి.
అక్కడ 'టూపు' అనే మరమనిపీని చూసి విస్తూ పొతుంది.

విశ్వం తన ఇస్క్రిష్టన్ లు ఐంచి తెలయచేస్తూ
కాలయంత్రం గురించి చెయ్యాడు. మొదటు ఐయంత్రం
పట్ల ఆక్రమితుకొల్పి కృష్ణవేంజి, ఐ యంత్రం చేసేశచ్చిరు
ఎనవేక అందులు ప్రయోజనించనఱుంది. అను
మద్దుగు 'ద్వాకుష్టు' ఈని పేటానుకునే కృష్ణవేంజి
కాలయంత్రంలు ప్రయోజనించని నినడంతో కుమార్

అందులు ప్రయాణానికి విముఖుడైనాడు.
చివరకు కృష్ణమేళి, విశ్వాలు సభ్యాత్మకంలో
విశ్వారథు పాటు కాలయంత్రంలు ప్రయాణానికి
సిద్ధపడునాడు మహార్క. కృష్ణమేళి వారి రంక కొన్నిం
ఎదురు చుస్తూ శుంఘంది.

కుమార్ ఇంగిక ప్రకారం భావిష్యత్తులుకి
ప్రశ్నాడైనికి కాలయంత్రాన్ని భీడు చేస్తారు. భావిష్యత్తు
గుణంచి ఐప్రయోగ ఫీలప్పుతున్న మహార్క కన
భూతిష్టును చూసి ఖంగు లింటాడు.

అనుభాగం మారి ఉప్పుల చేసి, చివరకు
అప్పుల త్రయ్యకునేందును తెలు 'ఉన్న'ను యామైకదు
మేల కూపాయిలు నమ్మికుంటాడు. తెలు 20ట్లు
కన మరిస్తి ఏమఱడ పెలుస్తూ వాలి కుమార్
జీరడుండి విశ్వాల ఉండి భీడు చేస్తాడు. 20ట్లు
అతని పరిస్థితి మలీ జీసును శుంఘంది. తనకింత
శిథిష్టును బుకుమారి 'చౌపక్కలై', 'కుమార్పు' ను
ఉచ్చరించుకున్నాడు. అన్నటన అపకరి గల
చౌక్కరు కంచారునుతుంది.

కూతురుంటుంది. డాలక్కుప్ప దగ్గరేమలకు
అలయాటు ఏడిపోతుంది. తనకూతురు తల్లూదండ్రులను
అముఖ, సాన్ని అవకుండా తల్లూరి మిసెన్ కృష్ణాచండ్ర
అని, తండ్రిని విస్తీర్ణ లక్ష్మించా కుమారుడైని
పిలుస్తుంది. ఒక కన్నను అశ్వమున్నాడు కాబట్టి
కృష్ణాచండ్రీ తన భార్త ను 'వికాక్తి గాచు' అని
పిలుస్తుంది.

ఎరు ఇంట్లకు వంటచొయిడు మనేసి
ఇదు సించట్టరాలు అవుతుంది. ఇంజనం హిటువ
మండు తప్పించుకూలు తెంటారు. ఈతీ ఎవరిది వాళ్ళ.
కుమార్క జూడుకు, 'అకూ మహరావు' డాలనేరస్తుల
భైళ్ళు కుంటుడు. మరొకుతురక్కుం వినయ.
విడు అనువరంగు ఉఱ్ఱులు యింత్స్తుంటుడు. రాత్రి
పీయరాలు కుస్త కిల్ప. ఆమె పెళ్ళకి మంచీ
టుకుకు మాటలు విడుకులచ్చేస్తుంది. కుమార్క
తల్లూరి వృద్ధశంకాలుయంలు శుంఘులు.

ముప్పులుకు నీస్తుక్కురాల విషయమై

చెందుల వాగ్దానందుకు కుమార్తల
కృష్ణపేళీ 'సారీధైశి'గా ప్రేషిస్తాడి. కృష్ణపేళీని
కుమార్త 'భువయధైశి'గా లంచాడు. నారీ
మధ్య ఇంట్లుక్కను వస్తువులను తినుకుకుంటూ
భీకరయథ్యం ఔరుగుతుంది.

ఈ కృష్ణును, ఏరిస్తితిని చూడువేక
ఓళి వర్కుమానానికి తెల్లుపొదామంటాడు కుమార్త.
ఇంత అను కృష్ణపేళీఱ పెళ్లుచెసుకోనండూడు కుమార్త.
'అప్పుడు విశ్వం "కృష్ణపేళీని పెళ్లుచెసుకెక్కాలు
శ్శంతకుమంసు శ్శిఖును మాట్లాడు' డాల్టీ' గాని
హేశబినట్లు ఇంక్కి పెలవవ్వు" గా యికతుపెడుతాడు.
ఇంట 'ఫామిలీత్తును మనం ఎలా నిర్మించుకుంటే
అలా ఘరముండుచి హితజ్ఞాన చెప్పాడు. అయిని
కుమార్త తక నీర్మయాన్న మాన్యుకొనండు. విద్దులు
వర్కుమానంటి వచ్చేర్చారు.

ఎలంకుంట్రం మండి బయటకు రాగానీ
విశ్వం కృష్ణపేళీలు 'కుమార్త నిన్న పెళ్లు

చేస్తుకోవాలి ! ” అని చెబుతాడు. అప్పుడు కృష్ణవేం
తన జీవితం శ్వాసమరి, ఈ పాశు ఏరువు వద్దుని,
చుట్టిపోశనని విచ్చుస్తాడి. ఈ జాధును చూడలేక
చలంచి పోయన కుమార్ ‘ఉత్కుష్టి’, అని పేరుగా
పిలుస్తాడు. పరతు విఫించిన విశ్వం కుమార్ ని
'పైనా కట్టం తొమ్మోకుండి పెళ్ళి చేస్తుకోవాలంటాడు'.
సరిగుణుడు కుమార్ కు మనుస్తాంది.

శ్రేష్ఠమంజుకున్న రెండు. మననుఱ, భువిష్టుతులు
యెమ మధ్య ఏడో ఏళ్ళయం ముచుకొస్తాయని తలసి, దూక్కి
భూయిష్టి మరం కారన్న చించయం ఈ నాటకం ద్వారా
తెలుయ జీస్తికు రచయిత. రాజుయే కొలంలు మానవజీవన
గతి యెవిధంగా ఏర్పాతి చెందనున్నదీ కూడా చూలు
చక్కగా వివరించారు రచయిత. ఈ స్త్రీలు ఏలీ
టిస్టాఫ్సులు కాదని, జీవ్యులు కొస్తులు చెందుకున్న వక్త మన
చేతుల్లున్ని వ్యాధిని, స్త్రీల మార్గంలు తుయిళిస్తే
ఐనందమయిష్టున్న జీవితం పొంతమధ్యుయంది 'విశ్వా'
పాయియ్యులు కవిగురు చెప్పేగలగారు. కె.చిరందిల గారు,